

Jeden poklad , klenot, zázrak nevyčísliteľnej hodnoty sa v našej dedine nachádza ,no napriek tomu cenu ale stanovenú nemá.

Koho je? Kto ho vytvoril? Ako vznikol a kedy - tento zázrak prírody zaznamenaný už v dávnych dobách?

Zaujímavé na ňom je že priesračný je, až tak že ani farby nemá. A jeho chuť? Nie je ani sladký ani kyslý ,dokonca ani vôňu nemá.

Tak načo teda je? Je dôležitý snád' ? A vari aj skutočný je?

Veru, on nielenže je k životu potrebný, ale dokonca bez neho ani život nie je. Nepostrádateľný je, pretože on sám život v sebe obsahuje.

Tu v strede dediny, z hlbín zeme na povrch vyviera pitnej vody prameň, Kदाňom úradne nazývaný.

Áno tento náš veľký poklad - prameň, ktorého hodnota tak nevýznamná zdá sa, pramení z veľkej hĺbky zurčiaci tisíckami zázračných kryštálovo čistých bublinkiek.

Snád' ani dielom prírody nie je, sť'a by vznikol z vyšších nebeských záujmov, pretože osvieži, smäd uhasí a oživuje všetko v širom svete.

Napojac nás najprv pitnou a úžitkovou vodou z hlbín zeme , zhromaždí sa v bazéne priľahlom z ktorého ďalej uniká a na cestu sa vydáva ako maličký bystrý potôčik na brehoch ktorého sa vtáčiky zlietajú a lúčne kvietky rozkvitajú.

Bublínky iskrivé mihajú sa v ňom zo strany na strany šumiac jemným hláskom v trstí zrozenom. Ako sa pekne krúčia - víria ich krása je znásobená slnka lúčmi, zrazu len narastajú až nakoniec prasknú vytvoriac jemné kvapôčku oparu ktorý po znovu zjednotí s prúdom vody je odnášaný v objatí vetrička trochu smerom na východ ale hlavne dolu na juh .

Ak silný vietor dokáže spomaliť jeho tok, nemôžu unášané ním jemné bublinky prekonať jeho vzdor.

Pod „Málokom“ penou posielajú správu na rozlúčku - zostaňte vy len verní svojej malej dedinke veru.

Dlhú cestu koná voda naša, tak to beží už dlhé veki, isté je že sa to tak už deje storočia ba tisícročia.

Aj cesty potokov sa stretávajú na ich spoločnej púti, v ich spojení vytvorené bublinky si šantia a navzájom sa zdravia. Pokojne tečúce potoky vzájomne splynuté v jeden ,smerujúce k svojmu cesty cieľu, spoločne sa vlnia až nakoniec sa v riekou zmenia.

Môže prísť aj tuhá zima , keď oni už zľahka prekonali aj hustý dážď ,búrku, víchricu, prekonajú spoločne aj zimný ľad.

V letnom sparne, keď hladina ich poklesla, stále dokázali napojiť a osviežiť tak ľudí ako i vtáčatka smädne.

Zelená tráva a množstvo krásnych kvietkov na brehoch potokov a riek, ktorých množstvo sa ani zrátať nedá, nevšednú radosť deťom robia.

Hoc niekde pomaly a niekde rýchlo riekla voda, nakoniec predsa dorazila k brehu mora.

Počas tejto dlhej ceste si potôčiky príbehy svoje šeptali, odkiaľ pochádzali a akú dlhú cestu urazili, na rozlúčku s brehom mora sa obhliadli späť a pritom zaspomínali.

Jeden z hlbokých lesov pochádza, druhý z vysokých hôr len Kदां hrdo vravel že jeho prameň sa strede dediny Štitáre nachádza.

Voľne preložené z orginálu pani Kataríny Berecovej: Štitare - Csitár